

Přijďte se pobavit!

Koncerty: Fléda – 24.1. U2 REVIVAL

Favál – 25.1. ZNOUZECTNOST support SKRZNASKRZ 80/100,-

Musilka – 18.1. 19:30 ŽALMAN a SPOL. (160), 19.1. 19:00 THE GLASS ONION (90)

Semilasso – 31.1. 19:00 Jakub SMOLÍK 200,-

Novinky v kinech:

5.1. Naplily N'Ever After (animovaná komedie), 11.1. Moje superbejvalka (komedie),

18.1. Noc v muzeu (komedie), 25.1. Americká kletba (horor) – strašidelný dům z roku

1818, 25.1. Apocalpto – historický film Mela Gibsona, z období pádu říše Mayů.

Výstaviště: 11. - 14.1. Regiontour

BARBORA USTOHALOVÁ (oktáva)

Mikuláš, Mikuláš...

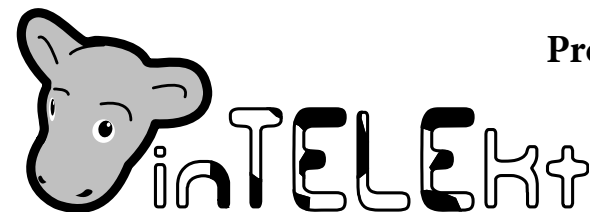
Pro většinu lidí znamená pátý prosincový večer chvíli pohody a klidu, pro mladší generaci také vidinu něčeho sladkého. U nás v Bratčicích se hlavně děti, ale i odrostlejší mládež těší na tradiční "honičku s čerty", kteří chodí společně s Mikulášem a anděly. Dávají tak v sázku čisté oblečení a velice často taky sucho v botách, protože čerti bývají hlavně ke svým známým nemilosrdní. Stává se i to, že někdo skončí v místním potoce, do kterého bych nesáhl ani v létě, natož v zimě, hlavně kvůli tomu, co v něm všechno plave.

Ale to se mělo jednou změnit. S vidinou nějakého rozptýlení jsem před pár lety vyrazil s kamarády ven posmívat se čertům. Jelikož to bylo moje poprvé, byl jsem cíl číslo jedna, což jsem dobře věděl. Proti mému očekávání však nebyli schopni mě chytit. Nevím, zda kvůli těžkým kostýmům, nebo jsem byl prostě moc dobrý. Napadlo mě, že se nechám chytit, ať mají taky radost, koneckonců saze a jiné věci pak můžu umýt. Tak jsem to udělal a myslel jsem, že mám vyhráno, jenže když už to vypadalo, že mi nic nehrozí, odchytili si mě znova a už mě táhli k potoku. Když mi došlo, co mají v plánu, začal jsem se bránit jako snad nikdy. Chtěli mě hodit do nejdopornějšího místa celého potoka – do malé tůně, ve které je asi 10 cm vody a metr bůhvíčeho. Protože jich bylo pět, asi si mysleli, že to bude snadné, ale chyba lávky. Sice mě párkrát strčili dolů, ale pokaždé se mi nějak podařilo vyhnout se vodě. Nakonec jsem se chytil plotu a nepustil se, až milí čerti začali vyhrožovat a nakonec své hrozby splnili: Dostal jsem nakládačku, a to nejen rukama, ale i košťaty a řetězem. Asi po patnácti minutách, kdy čerti už byli zmožení a já napůl šílený, se konečně vzdali. Nepovolil jsem. Celou událost připomíná pokroucený drátěný plot od toho, jak jsem jej svíral v prstech.

Ale ne všechny moje Mikuláše dopadají takhle, například letošní. Poklidně si sedím u počítače jen v trenkách, když tu mi zvoní mobil a holky ze třídy mi volají: „Vylez ven, Mikuláš!“ Vylezl jsem ven a co nevidím: pět mých milovaných spolužaček v klasických kostýmech, lehce v náladě. Poté, co jsem jen v trenkách o půl jedenácté v noci opilý čertům odzpíval americkou hymnu, byl jsem odměněn perníkem a propuštěn. Jsem zvědav, co mě čeká příště...
JAKUB PRCHAL (oktáva)

inTELEkt. Časopis studentů Gymnázia Židlochovice, Tyršova 400. Vychází měsíčně. Grafická příprava: Barbora Helmová. Jazyková úprava textu: Antonín Továrek. Cena 4 Kč.

Číslo 4

Prosinec 2006

ČASOPIS STUDENTŮ GYMNÁZIA ŽIDLOCHOVICE

Milí čtenáři,

život studentský či žákovský, potažmo i učitelský má tu zvláštnost, že v průběhu roku se ve svých biorytmech řídí roky dvěma, a to rokem kalendářním a rokem školním. A zatímco ten školní se v těchto dnech nachází zhruba měsíc před polovinou, ten kalendářní nám nezadržitelně končí – a v tom jsme zajedno se všemi svými příbuznými, přáteli a známými, ať už je jejich povolání jakékoliv.

Uteklo to jako voda, že? Vezměte si takový inTELEkt... Vloni touto dobou to bylo nemluvně něco málo přes čtvrt roku staré (mladé), zatímco dnes je mu o rok víc a už pár měsíců není ani batoletem. Jinými slovy, stojí již na vlastních nohou, i když se mu sem tam přihodí nějaký ten pád na... Jeden příklad z tohoto čísla: Na straně jedné s tvorbou našich dvorních básníků jsme nechali kus bílého místa jako staří kartografové (Hic sunt leones = Zde jsou lvi), ačkoliv jsme vám na něm mohli nabídnout nějaký doprovodný (žánrový) obrázek. Jenže vězte, že v době, kdy vznikaly řádky, které právě čtete, byla už strana číslo 11 hotová a musela se kopírovat, protože jinak by měl náš časopis zpoždění a předvánočně laděné články by k vám dorazily až po Novém roce. A velice pochybujeme o tom, že za dva týdny budete mít ještě náladu předvánoční! Kdepak! Od lednového návratu do školních lavic bude vaše nálada předpololetní, a ta se nese ve znamení opakování, testů, zkoušení, uzavírání klasifikace a s tím spojeného dohánění často nemožného a vůbec všeho, co bychom vám zrovna teď nechtěli moc připomínat.

Právě teď bychom vám totiž chtěli prostřednictvím titulní stránky předvánočního inTELEktuvzkázat jen tolik, abyste si jaksepatří užili páteční besídku, aby vám vyšly Vánoce i Silvestr podle těch nejhezčích představ a abyste se ve středu 3. ledna vrátili ve zdraví mezi nás. Budete se přece moct těšit na lednový inTELEkt!
VAŠE REDAKCE

- Tak copak si přeješ k Vánocům?
- A tys nečetl můj e-mail?

Námět a kresba: NELA FEJTOVÁ (septima)

Řešte a vyhraje překvapení!

Spolu se správným řešením z listopadového čísla vám předkládáme další zadání sudoku – a tentokrát pro změnu spojené se soutěží. Šťastný vylosovaný výherce z řad úspěšných řešitelů se může nadát zajímavé ceny v podobě překvapení, které v tuto chvíli zůstává utajeno i tvůrcům tohoto časopisu. Na bezchybná řešení bude od příštích dnů čekat vaše stará dobrá známá – krabice ve vchodu do vrátnice. Nezapomeňte uvést celé jméno a třídu!

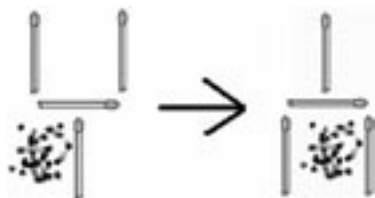
JAN FRANĚK (oktáva)

7	1	5	9	6	4	8	2	3
2	8	6	1	7	3	9	4	5
4	9	3	2	8	5	1	7	6
5	7	1	8	9	2	6	3	4
8	4	2	3	1	6	5	9	7
3	6	9	5	4	7	2	8	1
9	5	7	4	2	1	3	6	8
1	2	4	6	3	8	7	5	9
6	3	8	7	5	9	4	1	2

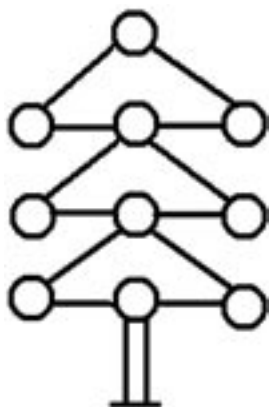
		3	4	5				1
5	6				9	2		4
		4	6		8	9		5
	9		3			4		7
3		6			1	5		
7		1	8	4	5			6
1	5		2		3	6		9
		2	1					3
4		9		6	7		2	8

Rébusy pro bystré hlavy

Řešení z minulého čísla: Povedlo se vám uklidit smetí na lopatku? Jestli ne, nezoufejte. Máme tady pro vás správné řešení. (V doplňovačce patřila na místo otazníku možnost c.)

Vánoční stromeček: Na větvíčkách vánočního stromečku visí ozdoby. Doplňte do nich čísla od 1 do 10 tak, aby součet v každém trojúhelníku byl stejný. Podaří se vám to?

Jazykový hlavolam: Čeština je zvláštní jazyk s mnoha zajímavostmi. Existuje jedno slovo, které se skládá z několika písmen. Možná byste čekali, že když z tohoto slova odeberete tři písmena, dostanete slovo kratší. Ale to není pravda, protože výsledkem je slovo delší. Které slovo má tuto vlastnost?

EVA FASOROVÁ, DRAHA ZBOŘILOVÁ (septima)

Nad novým albem skupiny U2

U218 Singles je název nového bestof alba z produkce irské kapely U2, které se objevilo mezi posluchači 20. listopadu 2006. CD obsahuje 18 nejhranějších singlů za dobu kariéry U2, včetně hitů jako One, Sunday Bloody Sunday, With or Without You či Beautiful Day. Jsou však mezi nimi i dvě novinky – ta nejaktuálnější Window In The Skies, a další, natočená společně s populární kapelou Green Day – The Saints Are Coming. Tento druhý singl byl vydaný s benefičním záměrem ve prospěch projektu nadace Music Raising, což je aktivita kytaristy The Edge. Jejím cílem je shromáždit finance na pomoc muzikantům, kteří byli zasaženi hurikánem Catrina v oblasti města New Orleans (N.O.). Tahle písnička ovšem vyšla i na singlu, na kterém je i její živá verze přímo z N.O. spolu s videoklipem, který je tak trochu politickou satirou (stručný obsah klipu by se dal shrnout jako fiktivní zpravodajství, ve kterém jsou použity záběry z vojenské „pomoci“ v Iráku a ze zatopených částí N.O., kde prezident Bush „pomáhá“ obyvatelům tohoto města.)

Samotný výběr skladeb se však nedá pokládat za ten největší bestof U2, protože zde kupříkladu zcela chybí hity z alba Pop; celkově celá 90. léta jsou zde v malém zastoupení. Album vyšlo v několika variantách, a to jako obyčejné CD (u nás navíc ve „speciální“ verzi s ochuzeným bookletem), druhou verzí je CD s DVD, na kterém se nachází deset písniček z koncertu v italském Miláně (z 21. července 2005), a třetí je edice „deluxe“ - spolu s CD a DVD je přibalena i fotoknižka, kde můžeme nalézt záběry z celé doby, po kterou U2 působí.

Závěrem se ještě sluší, dodat že vedle U218 Singles vyšla i video výběrovka – U2 videos (19+9 videoklipů).

PETR SOBOTKA (oktáva)

Window In The Skies

The shackles are undone
The bullets quit the gun
The heat that's in the sun
Will keep us when there's none
The rule has been disproved
The stone has been moved
The grain is now a groove
All debts are removed
Oh can't you see what our love has done?
Oh can't you see what our love has done?
Oh can't you see what our love has done?
What it's doing to me?

Love makes strange enemies
Makes love when love may please
Soul in a striptease
Hate brought to its knees
Sky over our head
Can reach it from our bed
If you let me in your heart
And out of my head...

Oh can't you see...
Oh oh oh oh...
Oh oh oh oh...
Please don't ever let me out of here
I've got no shame, oh no, oh no
Oh can't you see what love has done?
Oh can't you see?
Oh can't you see what love has done?
What it's doing to me?
Oh I know I hurt you and I made you cry
Did everything but murder but you and I
But love left a window in the skies
And to love I rhapsodize
To every broken heart
For every heart that cries
Love left a window in the skies
And to love I rhapsodize

Malé předvánoční zamýšlení

Ave, Maria... Jemný hlásek se line po pokoji. Světélko svíčky si tančuje po stěně na tuto vánoční melodii a vůně právě se pečícího cukroví zalévá celou místnost! Opravdu tu jsou vánoce!

Není nad to, když si někdo opravdu umí tyto vzácné svátky vychutnat. Pouštím si vánoční hudbu, jen tak pozoruji plamínek svíčky a vše se zdá být dokonalé. Možná půjdu udělat radost svým blízkým a koupím něco pod stromeček. Anebo půjdu až jindy, teď se mi nechce. Možná bych se mohla ještě něco naučit. Anebo až jindy, teď se mi nechce. Možná bych si mohla poklidit a vyzdobit pokojíček. Anebo až jindy, teď se mi nechce.

Pomalu propadám hudbě a vánoční atmosféře, že si začínám přát, aby byl Štědrý den zítra! Ale nemám dárky, nemám poklizenou, vyzdobeno. Nevadí, až jindy. Letos si snad poprvé užívám tuto předvánoční atmosféru plnými doušky.

Hudba dozněla, cukroví už odpočívá v krabici na půdě, poslední okno září barevnými svíčkami a já mám dárky. Jen tak jsem se procházela mezi šilícím davem lidí a užívala si svoji vnitřní pohodu a přemýšlela, jak jsou pro mě ty vánoce krásné. Najednou jsem měla náruč plnou dárků. Sama jsem byla překvapená, jak to bylo až neuvěřitelně jednoduché, jak se mi nápady pod stromeček samy nabízely. A v tu chvíli jsem pochopila, že všechno vlastně závisí jenom na tom, jak sami naložíme s tímto časem. I když propadnout „předsvátkovému maratonu“ nakupování a stresu může každý a velice snadno.

A tak si pouštím hudbu, sedím a pozoruji plamínek svíčky...

BARBORA USTOHALOVÁ (oktáva)

O dárcích - a nejen těch hmotných

Vánoce už klepou na dveře. Kouzelný čas, kdy se scházíme se svými blízkými i s lidmi, které třeba přes celý rok nevidáme, nebo které ani nemáme potřebu vidět. Ale jak je známo, o Vánocích je docela běžné, že „máme rádi úplně všechny“ a často odpouštíme svým nepřítelům a lidem, kteří nám nějakým způsobem ublížili. A přesně s tímhle trávením času s milovanými lidmi se pojí obdarovávání různými, někdy až přemrštěně drahými dary. Když jejich nákup necháme na poslední chvíli, je to až zdraví nebezpečné.

Ve spojitosti s tím nás napadla otázka, jestli trošku sobecky dárky raději dostáváme, nebo naopak velkoryse rozdáváme. Na naší škole jsme tedy provedli průzkum a z něj vyšlo, že obě strany váhy jsou téměř vyrovnané; pouze o jedno jediné procento zvítězilo dostávání dárků. Nezůstali jsme však u jedné otázky a ptali jsme se také, co si kdo konkrétně přeje k Vánocům. Výsledky nás příliš nepřekvapily, nejvíc v kurzu je prostě opět elektronika. Pod vánočním stromečkem by ji nejraději vidělo 48 dotázaných. Druhým nejpobulárnějším přáním se stalo oblečení, pro něj se vyslovilo 31 % studentů. No a v „ostatních“, na které připadlo 21 procent, se vyskytovaly různé kuriozity, jako třeba mít konečně klid, vidět napadlý sníh nebo potkat se s Ježíškem. Při rozbalování dárků o Štědrém večeru bychom ale neměli přemýšlet o tom, jestli dostaneme vysněný mobil nebo džíny z nové kolekce. Materiální dárky totiž nikdy nedosáhnou takové síly, jakou má lidské porozumění a pocit blízkosti milované osoby. Ne nadarmo se říká, že ani toho nejvytouženějšího dárku si neužijeme, když vedle sebe budeme postrádat člověka, kterého máme rádi nadevše.

TOMÁŠ KOMÍNEK, DRAHA ZBOŘILOVÁ (septima)

Kde a co najdete v tomto čísle

(2) **Řešte a vyhraje překvapení!** Zároveň s vyluštěním listopadového úkolu vám Honza Franěk předkládá další zadání sudoku, a tentokrát máte možnost něco vyhrát.

(2) **Rébusy pro bystré hlavy.** Také Eva Fasorová a Draha Zbořilová se opět snaží potrápit váš důvtip – a nechybí přitom ani jeden úkol s obrázkem vánočního stromečku.

(3) **Na koho se usmálo štěstí?** No přece na tři z úspěšných řešitelů listopadové křížovky, s jejichž jmény se můžete blíže seznámit v článku na spodní polovině této strany.

(4 + 5) **Lyže, tanec a mnohé jiné.** O svém studiu, rodině, škole a oblíbených aktivitách hovoří paní profesorka Marková s našimi dvěma Evami - Fasorovou a Svobodovou.

(6) **Když zakvílí siréna...** Zdenka Mácová je hasička tělem i duší, ale pobyt mezi samými chlapy s sebou někdy přináší podivuhodné situace; podrobnosti najdete v článku.

(6) **Šilenci v učitelském sboru.** Ne, nelekejte se, nejedná se o učitelský sbor Gymnázia Židlochovice, nýbrž nějaký zahraniční, který na internetu odhalil Honza Franěk.

(7) **Řeč těla.** Že se i beze slov dá hodně povědět, to je každému jasné. Eva Fasorová podrobila naši gestikulaci a mimiku podrobnému zkoumání a dokáže vám i poradit.

(7) **Kdo je větší primitiv?** Taková otázka se jako červená nit táhne stručinou úvahou Michala Trnky. Až si ji přečtete do konce, možná si na tuto otázku sami odpovíte.

(8 + 9) **Luštěte s inTELEktem!** Prosincová křížovka je nesoutěžní, ale zato se v ní skrývá cenné poučení pro ty, kteří něco dostanou pod stromek – a to jsme přece všichni!

(10 + 11) **Nepíšeme do šuplíku.** Píšeme jak prózu, tak poezii. O to první se stará tradičně Jirka Lukl, o to druhé v tomto čísle Petr Chocholáč, David Kolstrunk a Honza Franěk.

(12 + 13) **Dárky včera a dnes.** Úvahou Nely Fejtové začíná soubor šesti článků šesti autorů a jedné kresby Honzy Fraňka (vše s vánoční tematikou, celkem na třech stranách).

Zrušte Vánoce!? Volá Petr Chocholáč, ale pro jistotu přidává i otazník.

Můj smysl Vánoc. Nejkrásnějšími svátky se dal inspirovat i Michal Trnka.

Vánoční trhy na Svobodáku? ŠOK! Tak to aspoň tvrdí Sabina Némethová.

(14) **Malé předvánoční zamýšlení.** Ani Barbora Ustohalová si nenechává ujít příležitost svěřit se se svými předsvátečními pocity a zkušenostmi čtenářům našeho časopisu.

(14) **O dárcích - a nejen těch hmotných.** S dárky v titulku jsme tento vánoční „balík“ odstartovali - a s dárky ho i končíme, a to v anketě Tomáše Komínka a Drahy Zbořilové.

(15) **Nad novým albem skupiny U2.** Další novinku z dílny populární irské kapely si vzal pod drobnohled Petr Sobotka a na stránce nechybí ani text písničky Window in the Skies.

(16) **Mikuláš, Mikuláš...** Takto zdánlivě nevinně nazval svůj článek Kuba Prchal, ale podle obsahu by se měli v názvu objevit aspoň třikrát čerti - a nejméně s třemi vykřičníky!

(16) **Přijďte se pobavit!** Nabídka lednových kulturních lákadel je nepoměrně skromnější, než byla ta prosincová, ale to je celkem pochopitelné. Po hodech bývá... .. no přece púst.

Na koho se usmálo štěstí?

Štěstěna přála kantorskému sboru. Ze všech (čtyř) správných řešení listopadové křížovky jsme vylosovali tři výherce, a to Hanu Stravovou, Jiřího Kubeše a spolu s nimi ještě kvartána Petra Tesaře. Všichni tři dostanou zajímavou anglicky psanou brožurku o Velké Británii, kterou před časem vydal časopis Bridge.

Lyže, tanec a mnohé jiné

• **Těšíte se na Vánoce?**

„Na Vánoce se těším, ale bohužel u nás je už trochu jiná vánoční atmosféra, než když byly děti malé. Často nefunguje to překvapení, protože si přejí místo dáreků raději peníze, ty přidají ke svým a samy si kupují finančně náročnější věci.“

• **Jak se na svátky připravujete? Pečete například cukroví?**

„Zvládla jsem napéct cukroví, mám asi osm druhů.“

• **Dostala jste někdy takový dárek, na který nikdy nezapomenete?**

„Na žádný takový si nevzpomínám. Takový 'dobrý' jsem kdysi dala manželovi, stál asi 30 korun. Byla to obyčejná dokladovka, měl z ní větší radost než z mnohem dražších dáreků. Dodnes mi říká, ať mu zase koupím něco podobného.“

• **Slavíte Silvestr doma, nebo někde ve společnosti?**

„Většinou někam vyrazíme. Loni jsme původně chtěli jít do vinárny U královny Elišky v Brně. Nakonec jsme si to rozmysleli a oslavovali v Paviru. Později jsme zjistili, že jsme asi udělali dobře, protože se u Elišky strhla rvačka, a dokonce musela zasahovat policie.“

• **Máte radši léto, nebo zimu?**

„Kdybych si měla vybrat mezi bílou zimou a horkým létem, tak raději zimu. Doufám, že brzy přijde krásná zima a sníh. Nemám ráda vedro, ale ráda plavu v moři, protože mi tam nikdo neskáče na hlavu, voda je čistá a krásně nese. Kdyby u nás bylo moře, úplně by mi to stačilo a nemusela bych v tom horku nikam jezdit. Za poznáváním bych radši vyrazila na jaře nebo na podzim.“

• **Ocitla jste se někdy v nějaké extrémní situaci?**

„Když mi bylo 13 let a jeli jsme na dovolenou, byla jsem svědkem autonehody. Cítila jsem se hrozně. Všichni lidi kolem chaoticky pobíhali a my jsme se snažili, aby ti, co byli v šoku, nevběhli do silnice. Doufám, že se podobné situace znovu neúčastním, protože nevím, jestli bych byla schopná pomoci.“

• **Co děláte ve volném čase?**

„Chtěla bych víc číst, ale nezbývá mi na to bohužel moc času. Snažím se být partnerkou, a tak se nemůžu na celé odpoledne někde zašít s knihou. Nejvíce času mi tedy zbývá o prázdninách a to čtu především romány.“

• **Díváte se na nějaký televizní seriál?**

„Sledovala jsem Pojišťovnu a v úterý po angličtině i Ordinaci. U té jsem ale spíš usínala.“

• **Vy chodíte do angličtiny?**

„Chtěla jsem si osvěžit znalosti z gymplu. Je poznat, že některá slovíčka jsem znala už dřív, u těch nových mám větší problém se je naučit. Nejhorší je být znovu v roli studentky. Chodím tam společně s paní učitelkou Stravovou a pořád sledujeme, co dělá paní učitelka špatně a musíme se držet, abychom ji nenapomínaly.(smích). My učitelé jsme celkově víc kritičtí k práci svých kolegů.“

oslavy narození Ježíše Krista, historické postavy, o které určitě už každý slyšel, ale ten, kdo třeba nevyrostal v křesťanské rodině, nebo se o něj více nezajímal, asi jenom tuší, čím se zapsal do dějin.

Podařilo se mu dosáhnout něčeho, co je pro mě tím nejvyšším smyslem a cílem žití. Objevil nekonečnou lásku, takovou, jakou dokáže muž cítit k ženě, bez které nemůže žít a se kterou chce strávit zbytek veškerého času, který mu ještě na světě zbývá, jenže on ji cítil ke všem lidem bez rozdílu, k chudým i bohatým, dobrým i špatným. Neznal pocit zášti, nenávisti a vůbec všeho zlého, co vás jen napadne. To ho opravdu činí někým výjimečným, a i přes to, co církev mnohdy dokáže překroutit k svému prospěchu, si uchoval už dva tisíce let obdiv mnoha lidí.

Myslím, že zrovna teď, v čase vánočním, by se na to nemělo zapomínat a vůbec lidé by se měli snažit chovat po celý rok tak nejlíp, jak to jen dovedou právě o Vánocích.

MICHAL TRNKA (oktáva)

Vánoční trhy na Svobodáku? ŠOK

Jako každý rok, i letos se konají na brněnském náměstí Svobody vánoční trhy. I letos se rozsvěcoval vánoční strom, který opět darovaly Brnu Bílovice nad Svitavou. A i letos jsem se tolik těšila na tradiční trhy, které si za žádnou cenu nenechávám ujít. Vždy si počkám na večer, protože ten umocňuje dojmy a zážitky a navozuje tu správnou předvánoční atmosféru. Všude voní svařák, pečené kaštany, svíčky z včelího vosku... Jaký byl pro mě šok, když jsem, plna euforie, spěchala po Masaryčce a toužebně vyhlížela první dřevěné chaloupky - a pak jsem uviděla těch pár osamělých boudiček! „To je snad nějaký hloupý vtip?“ říkala jsem si. Kam se poděly tradiční a všemi oblíbené výrobky mistrů kovářů, svíčkářů, košíkářů a ručně dělané šperky uměleckých řemeslníků? Tak kam? Pátrala jsem a zjistila, že se loni mezi velké množství dřevěných budek nemohla vejít hasičská auta, a tak se brněnská radnice rozhodla snížit počet chaloupek na polovinu. Je sice moc pěkné, že se radniční páni starají o bezpečí občanů, ale řekněte, copak se to nedalo vyřešit jinak? A když už se rozhodli k takovému radikálnímu řezu, proč zůstalo na stánkách tolik komerčního zboží a populární tradiční výrobky téměř vymizely? Letos je to už pasé, ale snad se ti nahoře příští rok umoudří a my si budeme moci opět vychutnávat takové vánoční trhy, na jaké jsme zvyklí a které se nám líbí.

SABINA NĚMETHOVÁ
(oktáva)

Námět a kresba: JAN FRANĚK (oktáva)

Dárky včera a dnes

Nemusíme ani chodit do dávné minulosti našich prababiček a pradědečků, abychom mohli porovnat rozdíl mezi dárky, které k Vánocům dostávaly děti v minulosti a které dostávají (nebo si alespoň přejí) dnes. Není to tak dlouho, co jsme pod stromečkem jako malí nacházeli panenky a traktory na špagátku či houpacího koně... Klubová panenka Barbie a autíčko, co ujelo pár metrů, to byla tenkrát největší vymoženost. Během krátké doby se hračky změnily, a s nimi i dětská přání. Ti nejmenší pokukují pod stromeček s nadějí, že jim Ježíšek přinesl mluvící, chodící, čurající a kdovíco všechno ještě umějící panenku, štěkajícího pejska nebo superkáru na dálkové ovládání. Tatam se poděla dětská skromnost. Chudáci rodiče – výběr hraček pro školčata dnešní doby je sice až překvapivě pestrý, ale taková moderní hračka není zrovna nejlevnější záležitost. Ani ti starší na tom nejsou se skromností lépe, ba možná že dokonce ještě hůře. Barometr popularity u nich vedou videohry, mobilní telefony a oblečení.

Dospělí mají podle průzkumů stále více v oblíbě dárkové poukázky a elektroniku. Sociologové zjistili, že v Evropě nejvíce do vánočních dáreků investují Irové. Naopak Němci a Holanďané jsou nejspokřívenější. *NELA FEJTOVÁ (septima)*

Zrušte vánoce!?

Také vás otravují výroky jako tento a jemu podobné? Ujistím vás, že nejste sami. Díky neustálé mediální masáži jsou prý vánoce svátky plné stresu. Je to tak? Ovšemže není! To se jen různé hypermarkety, leasingové společnosti a samozřejmě média snaží přizivit na největších svátcích, které se u nás slaví. Máte nervy s tím, kde sehnat peníze na dárky? Netrapte se tím! Na dárku není ani tak podstatná hodnota finanční, ale hodnota skutečná, kterou má pro toho, jemuž jej věnujete. Nemáte napečených deset druhů cukroví? Nevadí! Vaším dětem, příbuzným a přátelům stejně budou stačit ty tři nejoblíbenější. A co když se třeba nepodaří štědrovečerní večeře, když třeba přesolíte bramborový salát, nebo trošku připálíte kapra? Nic se neděje, jsme přece jenom lidé! Jediná věc, kterou je třeba si uvědomit, je, abyste byli o svátcích pokud možno všichni spolu se svými rodinami anebo přáteli. Takže hlavní je klid; vůbec nic se neděje. A pokud se na Silvestra opijete? Hlavně si nezašpiňte oblečení. :) Přeji vám všem pěkné a poklidné prožití Vánoc a šťastný Nový rok.

PETR CHOCHOLÁČ (oktáva)

Můj smysl Vánoc

Za pár dní tu máme Vánoce. Troufám si říct, že jsou to svátky, které si nikdo nenechá ujít. Děti už netrpělivě čekají na dárky, rodiče se nevyhnou každoročnímu shonu po čemkoliv, čím by ještě své ratolesti potěšili. Jiní si prostě jen užívají pohodu a klid, kterou vánoční atmosféra zaručeně navodí. Všichni vědí, že to je období, kdy se lidé mají rádi, chovají se k sobě obzvláště hezky a pomáhají potřebným, ale zkoušeli jste někdy přijít na to, proč se tak spousta lidí chová jenom na Vánoce? Jsou to přece

• Jezdíte na hory?

„Jezdím a ráda. Nikdy však nevydržím celý týden jen sjezdovat nebo běžkovat, musím to střídat.“

• Sportujete ráda?

„Ano, odmalička. Hlavně na základní škole jsem se věnovala všem možným sportům a také jsem reprezentovala školu. Věnovala jsem se gymnastice, atletice, míčovým hrám – hlavně volejbalu. Teď je to už horší, ale pořád ráda plavu a jezdím na kole.“

• Odkud pocházíte?

„Nejdřív jsme bydleli na nádraží v Hrušovanech nad Jevišovkou. Když mi bylo devět, přestěhovali jsme se do Hrušovan u Brna, kde bydlím dodnes.“

• Jaká jste byla na střední škole?

„Svědomitá, pečlivá, důsledná, nebyla jsem moc průbojná, žádný vůdce. Ale kolektivu jsem se rozhodně nestránila, měli jsme skvělou partu. Podnikali jsme spolu všelijaké akce, jednou se naši kluci vsadili, že za peníze sní cvrčky a nitěnky. Rozhodně jsem se nenudila.“

• Chodila jste do tanečních? Máte ráda tanec?

„Vždy si ráda zatancuji, dokonce mě v tanečních zvolili za nejlepší tanečnici. V poslední době mi začíná vadit příliš hlučná hudba.“

• Chtěla jste být vždy učitelkou?

„Ne, nechtěla. Myslela jsem, že půjdu na medicínu, ale moc jsem si neporozuměla s učitelkou biologie. Nakonec jsem se rozhodla pro pedagogickou fakultu. Nejdříve jsem myslela, že bych mohla učit zeměpis a tělocvik, nakonec jsem to realisticky zhodnotila a šla jsem na češtinu a občanku.“

• Jak jste se seznámila se svým manželem?

„Bydlela jsem na nádraží a každý den jsem jezdila vlakem do školy. Můj manžel tenkrát pracoval jako výpravčí, takže jsme se seznámili na nádraží. Zajímavé je, že stejně se seznámil se svou ženou i můj bratr. My jsme vůbec taková 'nádražácká' rodina. Jezdíme rádi vlakem a tímto způsobem jsme společně procestovali velkou část jižní Evropy, především Itálii.“

• Šla vám vysoká škola?

„Tam jsme už neměli tak dobrý kolektiv jako na střední. Každý měl svého partnera, polovina z nás dojížděla, a tak jsme se tolik neskamarádili. Navíc jsem se ve třetáku stala maminkou, takže studentský život byl pryč.“

• Dalo se to zvládnout, dělat vysokou školu a mít dítě?

„Manžel mi hodně pomáhal. V hlídání jsme se střídali a naučili jsme se dělit o práci, to nám vydrželo dodnes. Je pravda, že ke konci už to bylo hodně náročné.“

• Jak to děláte, že máte takovou autoritu?

„To musíte posoudit spíš vy. U učitele je nejdůležitější důslednost. V poslední době si říkám, že začínám polevovat, i když bych neměla...“

Děkujeme za rozhovor. EVAFASOROVÁ (septima), EVASVOBODOVÁ (oktáva)

Když zakvílí siréna...

Už odmala mě oheň přitahoval, a to do té míry, že jsem začala chodit do „hasičky“. Co může být lepšího než se k ohni dostat blíž, alespoň teoreticky, že?

Jako dítě jsem se dostala na mnoho hasičských závodů a tento sport mě chytl natolik, že jsem začala snít o něčem víc, než jen spojit pár hadic, na konec nasadit proudnici a čekat, jestli se podaří nasát vodu tak rychle, aby čas stačil na první místo v pofidérních tabulkách postarších páprdů, co všechny jen kibicují. Začala jsem totiž snít o tom, že se jednou dostanu do výjezdové jednotky, že jednou budu jezdit k opravdovým požárům, opravdu jednou budu pomáhat lidem zachraňovat jejich životy a majetek a budu do jisté míry oheň ovládat. Vládnout tomu krásnému, silnému a nesmlouvavému živlu, co se jen tak zkrátit nenechá.

Sen je sen, ale i ten se splnit může a já jsem se opravdu do výjezdu dostala. Je to úžasný adrenalin, když se spustí siréna. To totiž potom každému hasiči v hlavě přeskočí režim myšlení do úplně jiné sféry, vidí před sebou jen nejkratší cestu do hasičky, do šatny a do auta.

Když jsem se dostala do výjezdu, byla jsem nadšená jako malé dítě a znamenalo to pro mě hodně. A když mi poprvé zazněla siréna a v hlavě se mi opravdu nastavil úplně jiný režim, uvědomila jsem si až v šatně při soukání do obleku, že jsem si v tom spěchu zapomněla i vrchní díl prádla. To by snad ani takový problém nebyl, kdyby šatna nebyla plná hasičů, co přestali vnímat to, že by měli co nejrychleji vklouznout do obleků a vyrazit... První výjezd jsem přečkala obstojně, ale jedno už zůstalo. Všichni kluci teď při každém výjezdu cíhají v šatně a napjatě čekají, co se mi zase přihodí či nepřihodí.

Ale stejně tuhle práci miluju =o). ZDENĚKA MÁCOVÁ (oktáva)

Šílenci v učitelském sboru

Na internetu je možné zjistit opravdu všechno. Ne že bych nějak extra surfoval, ale sem tam, když si prohlížím e-mailovou schránku, spočinou moje oči na titulcích nejnovějších zpráv ze světa. Titulek jedné takové novinky z předcházejících dnů opravdu vyzýval k přečtení. Stálo tam: „Někteří učitelé by žákům dovolili sex během výuky.“ Já sice nejsem žádný puritán a zamilovaným přeju jen to nejlepší, ale představa dvou lidí „užívajících si“ dejme tomu během hodiny matematiky je pro mě spíše směšná než hodná zamyšlení. Po chvíli smíchu od srdce jsem se do článku začel a nestačil se divit. ...„Stejně přísní jsou učitelé v otázce používání mobilních telefonů, děti by je měly mít v hodinách vypnuté. V diskusi na druhou stranu padly i názory, že žákům by mohl být při vyučování povolen i sex, pokud na něj mají zákonný věk a neruší při něm ostatní.“ Vskutku si nedokážu dost dobře představit, jak by žáci (studenti) předkládali učitelům občanské průkazy a pak třeba dostali poznámku typu: „Rušil spolužáky v hodině hlasitými projevy při souloži se studentkou tou a tou...“ Víím moc dobře, jak se někdy učitelé díví, co všechno jsou studenti schopni v hodinách vymyslet. Ale myslím, že když označím učitele, kteří vymysleli tuhle šílenost, buď za bláznů, nebo za přehnané demokraty, a poslal je v obou případech na vyšetření na psychiatrii, bude se mnou mnohý z vás souhlasit. JAN FRANĚK (oktáva)

Nepíšeme do šuplíku (Z vlastní literární tvorby)

Copak že to slavíme?

PETR CHOCHOLÁČ (oktáva)

Copak že to slavíme?

Ani sami nevíme!

Advent nějaký, lidé říkají,
co to znamená, dál se neptají.

Advento z latiny přicházet...
Neměli bychom také něco nacházet?

Toť otázka k zamyšlení...
Jsou to lidé, co se mění.

Čtyři týdny doba dlouhá,
k rodině nás žene touha.

Máš li dobře hořící rodinný krb,
můžeš na něj být patřičně hrd.

Slavte všechny tradice a svátky
spolu s rodinou, vždyť život je krátký.

Copak že to slavíme?
Jednou se to dovíme!

nespoutaným srdcím

DAVID KOLSTRUNK (oktáva)

pro lístek nezkalené něhy
stanu se motýlem
tancem perutím
pod bříškem proletím
až k prameni
srdce z andělů
ze sebe svlečený
tebou naplněn
neskončím
dokud celá ve mně neutichneš
...
poskvrním tě láskou

Život bez smyslu

JAN FRANĚK (oktáva)

Bez jakéhokoliv rozmyslu,
nebo nějakého úmyslu,
dlouhonohého turismu,
nevěřícího katolismu.

Bez jakýchkoliv rozpaků,
ješitných úskoků,
bez významných úspěchů,
je to život bez smyslu.

Ten život z nesmyslů,
nejistých humorismů,
postrádajících civilismu,
v postradatelném komunismu.

Nesmyslný v úsudku,
že život je dobrý ku,
ku koutí bez ocelku,
jako tabák bez nedopalku.

Bez podnětu ke sklonu,
se zkušenostmi od klanu,
já však po vzoru hrdinů,
zničím ho, až povstanu.

Nepíšeme do šuplíku (Z vlastní literární tvorby)

Snová inspirace

JIŘÍ LUKL (septima)

Procházel se po zeleném koberci husté trávy. Její hebkost ho jemně šimrala do chodidel. „Příjemné,“ pomyslel si. Vzhlédl k zlatému kotouči nikdy nezapadajícího slunce. V jeho oslnující záři spatřil několik mihotajících se stínů. Dlaní si zakryl oči, aby si mohl prohlédnout, co to je. Motýli. Už několik hodin mu kolem hlavy máchali křídly tak krásnými a zbarvenými barvami takřka nadpozemskými, byly jakoby průhledné, ale zářily snad víc než nejjasnější nebeský poutník. Opět se podíval před sebe. Co spatřil, ho velice lákalo. Nádherný prales s květinami tak pestrými, až oči přecházely. A jakési neurčité zvuky jako by poutníka přímo lákaly: „Pojď, pojď mezi nás, ukážeme ti něco, co málokdo spatří za celý svůj život!“ Nechal se tedy stromy pohltit.

Už hodinu se v lese procházel. Nevěděl, kam dřív upřít své modré oči. Půda byla pokrytá hedvábným mechem. Vypadalo to, jako kdyby pod kůrou stromů proudila míza s magickou silou, jež udržovala tyto statné pány zdejších rostlin zdravé a neporušené. Našlapoval opatrně, tuto harmonickou dokonalost nechtěl žádným svým činem zašlapat. Ani nevěděl, kam jde, vůně květin ho omámila, ta sladoučká vůně prosákla snad celým jeho tělem, cítil ji proudit v tepnách místo krve a cítil, že je to tak dobré. A dál se nechal unášet tou líbeznou písni, obklopen nyní už celým rojem létajících drahokamů. Neměl pro ty úžasné živočichy jiné pojmenování. Přestože kolem sebe pociťoval pohyb a neutuchající život, nevnímal jeho konkrétní tvary, a i kdyby, nemohl říct, co to vlastně je. Vysoko v koruně stromu stojícího několik stop před ním zahlédl vířící kolorovanou podívanou. „Nejspíš nějací ptáci,“ pomyslel si, ale nedohlédl tam, nedokázal je stoprocentně rozlišit, nicméně si tím byl jistý. „Jsou nádherní.“ Kráčel dál, v uších stále tu stejnou melodii, slibující nezapomenutelné okamžiky. Postupně se do ní však mísil ještě jiný zvuk, jenž neustále sílil. Zdálo se mu, že pochází ze stejných míst, co ten libozvučný zpěv. Jeho kroky teď byly vedeny do stále větší houštiny. Když už myslel, že se z ní nevymaní, zahlédl sluneční paprsky a lesk. Odhrnul poslední větvě a...

Obrovské prostranství bylo zaplaveno křišťálovou jezerní hladinou, odrážející záři nad sebou jak to nejčistější zrcadlo, a z velké skály po levé straně padal ohlušující proud zpěněné vody a v mlhavém oparu splýval s jezerem. V těch místech uviděl duhu s tak sytými barvami, že by byl uvěřil její hmatatelnosti. Uprostřed jezera plul ostrov a na něm stál mramorový altánek, na jehož zábradlí spatřil zlatého a rudého ptáka a na lehátku se sametovými polštáři ležela dívka v heboučkových bílých šatech. Přímo před ním se na vodě pohupovala mramorově zářivě bílá bárka. Na vodní hladinu ji spustil okamžitě, připadalo mu, jako by byla celá z perli. Každým záběrem se blížil k ostrovu a teď si již všiml, že dívka drží v rukou zdobenou harfu, na niž hraje, a její hlásek byl jako stříbro. Jakmile vystoupil z lodi, pohlédla na něj pronikavými modrými očima, usmála se těmi nejsladšími rty, jaké kdy viděl, a vstala. Dlouhé vodopády havraních vlasů jí zalily záda. Udělala několik kroků a brzy se objevila s podnosem plným ovoce a s pohárem, přistoupila k němu a dala mu okusit toho nejchutnějšího červeného vína, jehož se jeho rty kdy dotkly.

Umělec odstoupil od rozměrného plátna. Nevěděl jak, ale viděl, že obraz je hotov. V oněmělém údivu nad svým dílem stačil říct jen: „Úžasné.“

Řeč těla

Určitě už jste někdy slyšeli, že jen malou část našeho projevu tvoří to, co říkáme. Důležité samozřejmě také je, jaký použijeme tón hlasu, ale nejvíce působí na posluchače naše gesta. Řeč těla zaujímá až 65 procent celé komunikace!

Řeč těla nejsou jenom gesta, ale také mimika a postoje těla. A pokud chcete tomuto „jazyku“ porozumět, musíte sledovat všechny tyto signály, posuzovat je jako celek a měli byste přihlídnout i ke konkrétní situaci.

A tady pro vás mám pár příkladů gest a jejich výklad:

- Ukazuje-li vám někdo *otevřené dlaně*, znamená to upřímnost.
- *Paže zkřížené na hrudi* naznačují obranný nebo odmítavý postoj, lidé je používají i tehdy, když se cítí nejistě, ale vždy je to gesto negativní (pokud je ale dvacet pod nulou a dotýčný ještě drkotá zuby, je mu prostě zima).
- Stejný význam mají také *zkřížené nohy*.
- *Potkáte-li člověka, který má ruce za zády a jedna ruka spočívá v dlani druhé*, bude to nejspíš osoba jisté vážnosti a autority, někdo nadřazený a sebevědomý (schválně si všimněte, jak se procházejí někteří učitelé po chodbách).
- Toto gesto bychom ale neměli zaměňovat za jiné, kdy se dotýčný *drží za zády za předloktí*. Tento člověk je naopak neklidný a snaží se získat sebeovládání.
- *Ruce kolem obličeje* doprovázejí negativní myšlenky (lži, pochybnosti, nejistotu, obavy, přehánění atd.). Jedná se o zakrývání úst, dotýkání se nosu, tření očí nebo uší a škrábání se na krku. Pokud tyto pohyby dělá hovořící, většinou lže nebo neříká celou pravdu, a jestliže je provádí posluchač, nevěří tomu, co slyší (nebo ho opravdu něco svědčí...).
- *Mnutí brady* znamená přemýšlení a rozhodování.
- *Poklepáváte v hodinách prsty o lavici nebo tukáte nohou do země?* Tím dáváte učiteli najevo svoji netrpělivost.
- *Postavení hlavy* má také svůj význam: vzpřímená hlava značí neutrální postavení, hlava mírně nakloněná na stranu zvýšený zájem a skloněná dolů znamená odmítavé stanovisko.

• A nakonec tu máme i nějaké *signály při dvoření*: uhlazování vlasů, urovňávání oděvu, ruce v bok, natáčení těla a nohou směrem k žádoucímu objektu, prodloužený důvěrný pohled, častější kontakt očí. U žen je to také odhalené zápěstí, pohození hlavou, lehce pootevřená ústa nebo pohrávání s válcovitým předmětem :-).

EVA FASOROVÁ (septima)

Luštěte s inTELEktem !!!

Tajenka soutěžní křížovky v listopadovém vydání inTELEktu zní: **Pane učiteli, já se moc stydím to říct.** Jména tří vylosovaných řešitelů uvádíme na třetí straně tohoto čísla.

V tajence naší nynější křížovky si vyluštíte přísloví, které je velmi aktuální zejména v souvislosti s blížící se vánoční nadílkou. Tato křížovka je tentokrát nesoutěžní, místo toho si můžete o ceny zasoutěžit na druhé straně časopisu v tradičním sudoku Honzy Fraňka.

POMŮCKA: NOAH, RARA, TARP	HRÁT DUHOVÝMI BARVAMI	1. DÍL TAJENKY	OBDOBÍ	VZÁCNÁ (LAT.)	AUTOR: ANTONÍN TOVÁREK	HUDEBNÍ NÁSTROJ	ZNAČKA AMPÉR- ZÁVITU	SEVERSKÝ PAROCHAČ	MUŽSKÉ JMÉNO	3.DÍL TAJENKY	CYSTA MAZOVÉ ŽLÁZY
VŮNĚ (KNIŽNĚ)				ZAHRADNÍ KEŘ KOVBOJSKÉ PROVAZY							
OCHROMIT							USAZENINA V KOMÍNĚ SANĚ (SLOVEN.)	JENOM (NĚMECKY) ČÁST SKELETU			
BIBLICKÁ HORA									NEBOŤ (NÁŘEČNĚ) BÝV. FR. TENISTA		
INICIÁLY HERCE OLIVIERA			DVAKRÁT SNÍŽENÝ TÓN OSÉVÁNÍ								
MUŽSKÉ JMÉNO			LIHOVINA Z RÝŽE MUŽSKÉ JMÉNO		UTAJENÝ PŮVODCE ISLÁMSKÉ TRADICE						
OPĚT						VYSOKÁ KARTA PŘÍTEL MOHAMEDA					
RUSKÁ ŘEKA							BOJOVÉ VOZIDLO MONGOLSKÝ PASTEVEC	SEM (NĚMECKY) PŘESUN (SLOVEN.)		4.DÍL TAJENKY	PLNĚNÁ TRUBIČKA
ŠLECH- TICKY TITUL											
CHEMICKÁ ZNAČKA AMERICIA			ZOLŮV ROMÁN NEJMĚLADŠÍ TITÁN								
OMASTEK				DÁNSKÝ SOCHAŘ MNIŠSKÝ ODĚV					PŘEDLOŽKA TRÍDA (OBEČNĚ)		
inTELEkt číslo 4 PROSINEC 2006	PŘED- STAVENÝ KLÁŠTERA	SPZ OKR. RYCHNOV/K 2. DÍL TAJENKY			ZHOUBNÝ NÁDOR HOVOROVÉ PŘITAKANÍ						
DRAVA SLADKO- VODNÍ RYBA						CHEMICKÝ PRVEK SPZ OKR. NYMBURK			SOUČÁST OBLEKU SPZ OKR. RAKOVNÍK		
PLOCHÉ PLAVIDLO K STAVĚNÍ MOSTU											
CYKLO- HEXANON					METROPOLE BELGIE						
PŘÍTOK DUNAJE					SLOVÁCKÉ LIDOVÉ TANCE						